

Eugeniusz Michał Makowski

Rank	Kpt.pil.obs./d-ca esk. szkol. 4 PL/
Date of birth	1905-09-09
Date of death	1938-07-16
Cemetery	Kielce, Ściegiennego - Cmentarz Wojskowy Wsp. 50.859468, 20.624479
Grave	Pojedynczy
Photo of grave	A color photograph of a grave in a cemetery. The grave is a simple rectangular concrete slab with a small white marker in the center. The marker has some text and a logo. There are several flowers, including yellow and orange ones, placed on the grave. The background shows other graves and trees in a cemetery setting.
Country	Polska
Period	Dwudziestolecie międzywojenne

Source

"Pamięci poległych lotników 1933-1939" A. Popiel
"Absolwenci Szkoły Orłąt" J. Pawlak
"Wypadki śmiertelne..." A. Popiel
Zdj. Wiesław Grudniak

Makowski Eugeniusz Michał urodził się w m. Małyszycy ... (W. Grudniak).

Eugeniusz Michał Makowski urodził się 9 września 1905 r. w Małoszycach w powiecie kieleckim. Po ukończeniu czterech klas gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Olkuszach w 1923 r. wstąpił do Korpusu Kadetów nr 2 w Modlinie. W 1926 r. został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. 15 sierpnia 1928 r. został mianowany podporucznikiem /70 lokata/ i otrzymał tytuł i odznakę obserwatora nr 560. Po promocji otrzymał przydział do 4 Pułku Lotniczego w Toruniu. 12 maja 1930 r. został skierowany na sześciomiesięczny kurs pilotażu w Centrum Wyszkozenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie. Wyłazszownay 22 lipca 1930 r. Kurs pilotażu ukończył pomyślnie. Otrzymał tytuł i odznakę pilota nr 1449. 1 stycznia 1931 r. został mianowany porucznikiem. W czerwcu 1931 r. został skierowany na kurs myśliwski w Grudziądzu. W 1933 r. został organizatorem i pierwszym dowódcą 143 Eskadry Myśliwskiej. W październiku 1933 r. został powołany w skład ekipy 28 myśliwców składającej wizytę w Rumunii. Podczas wizyty w Rumunii otrzymał Rumuńską Odznakę Pilota. W 1934 r. był instruktorem na kursie Wyższego Pilotażu w Grudziądzu. 19 marca 1937 r. został mianowany kapitanem. W 1937 r. był dowódcą eskadry szkolnej 4 Pułku Lotniczego. Był aktywnym członkiem Aeroklubu Pomorskiego w Toruniu. W sierpniu 1937 r. podczas V Krajowych Zawodach Szybowcowych osiągnął najwyższą wysokość 2180 m. W 1937 r. otrzymał międzynarodową odznakę szybowcową nr 590.11 listopada 1937 r. za zasługi w służbie wojskowej został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. 16 czerwca 1938 r. uczestniczył w VI Krajowych Zawodach Szybowcowych i podczas lotu na szybowcu Orlik w okolicach Końskich w wyniku awarii szybowca poniósł śmierć. Napisał ok. 200 wierszy.

Opracowanie: Krzysztof Michalski

Źródła:

1. Dziennik Personalny MSW nr :13/1928, 11/1930, 1/1931, 2/1937
2. Rocznik Oficerski 1932
3. Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie - dokumenty Kapitana